

COM ÉS DE PRIMA LA LÍNIA QUE SEPARA ALLÒ ASSISTENCIAL D'ALLÒ EDUCATIU?

Petra Amengual,
Assemblea 0-3 Mallorca

Darrerament he hagut de sentir moltes vegades que el 0-3 no és educatiu, que és assistencial. Aquesta manera de pensar fa mal.

Fa molts d'anys que molta gent lluitam perquè els infants de 0 a 3 anys tinguin els mateixos drets que la resta, i perquè l'etapa d'infantil de 0 a 6 anys sigui contemplada i tractada com una sencer i educativa, tota ella. És l'única etapa de desenvolupament de l'infant que té un cicle integrat en el sistema educatiu i l'altre cicle no, encara que cap dels dos siguin obligatoris.

Sentir l'afirmació que el 0-3 no és educatiu em remou sentiments difícils d'explicar i em fa pensar en el meu dia a dia com a docent en una aula de primer cicle.

Com seria un moment de joc, o de berenar, o un dinar purament assistencial?

Podeu evocar una imatge d'aquest moment sense que hi sigui present cap factor educatiu, social, emocional, etc.?

Les imatges que em vénen a mi al cap són desoladores, gairebé en blanc i negre, gairebé d'orfenat.

Som moltes les professionals que defensem el caire educatiu de tots i cada un dels moments quotidians del nostre dia a l'escoleta.

Podeu imaginar per exemple, un moment de donar un biberó, que és un moment íntim i vulnerable, fet d'una manera purament assistencial? Podeu imaginar com se sentiria un infant en un moment així, tractat com a simple receptor d'una acció buida, freda, mancada de qualsevol tipus de vincle i afectivitat?

M'agradaria convidar els polítics que tenen la tasca de regular el sector educatiu que venguessin a passar un dia amb nosaltres, perquè poguessin entendre com és d'educatiu el 0-3, i com n'és de difusa la línia que separa els factors educatius dels assistencials, com és d'imparcial i injusta, d'ambigua i poc equitativa... Talment com la línia que separa els centres educatius dels assistencials.

L'educació es va concebre per a donar les mateixes oportunitats a totes les famílies, a tots els infants.

¿Us pensau que els infants que reben assistència en lloc d'educació tenen realment les mateixes oportunitats, la mateixa atenció, el mateix recolzament, el mateix acompanyament, en l'etapa més fràgil del seu creixement?

Si es regula el sector des d'un àmbit que no sigui l'educatiu, us pensau que es resol el problema?

Quin missatge s'està enviant a les famílies?

Pensau que realment hi ha equitat? ■